COROLA
este imprint al
Editurii ACT și Politon
Str. Înclinată nr. 129, Sector 5, București, România, C.P. 050202.
Tel: 0751 066 694, e-mail: office@corola.net
www.corola.net

Ce que j'aimerais te dire
Copyright © Hachette Livre (Marabout) 2021
© 2026 Editura ACT și Politon pentru prezenta ediție românească

Traducător: **Anca Măgurean**
Redactor: **Iulia Bădescu**
Tehnoredactor: **Teodora Vlădescu**
Coperta: **Alexandra Ilie**
Copywriter: **Otilia Caraza**
Copyright: **Andrei Popa**
Producător: **Adrian Hoțoiu**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
LEBRETON, ÉMERIC
Ce mi-ar plăcea să-ți spun / Emeric Lebreton; trad.: Anca Măgurean. - București: Corola, 2026
ISBN 978-630-303-469-0
I. Măgurean, Anca (trad.)
159.9

AVERTISMENT: Distribuirea, copierea sau piratarea în orice fel a acestei cărți nu este pedepsită numai prin lege, dar contravine și tuturor normelor și principiilor etice și sănătoase pe care un astfel de titlu le promovează. Ce fel de efect va avea energia pe care vreți să o transmiteți mai departe, dacă aceasta vine prin furt, ilegalitate și lipsă de respect față de autor și față de toți cei care au contribuit la crearea acestei cărți, astfel ca ea să ajungă la dumneavoastră? Împărtășiți cu ceilalți informațiile importante, valorile și lecțiile pe care le-ați aflat din acest material, într-un mod corect și responsabil.

EMERIC LEBRETON

Ce mi-ar plăcea să-ți spun

Ilustrații de Eloïse Heinzer

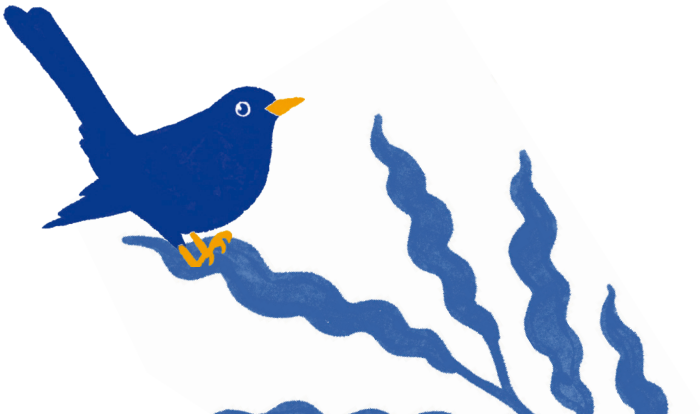
Traducere din limba franceză de
Anca Măgurean

corola

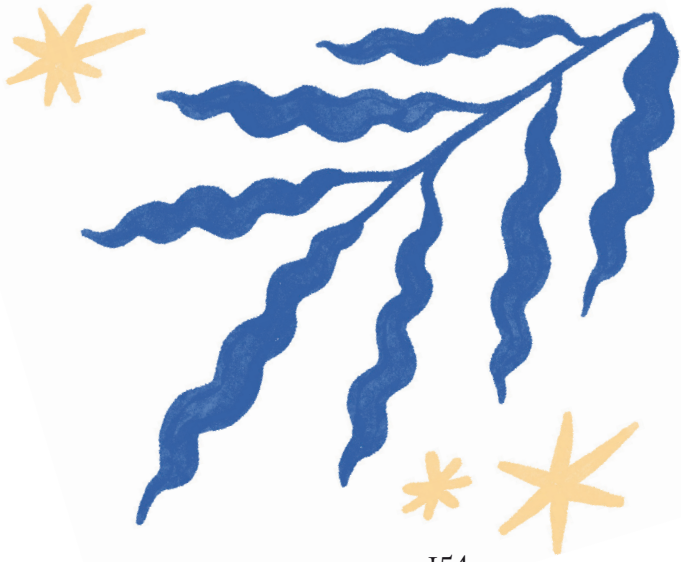
Cuprins

De ce am scris această carte? 6

Ce mi-ar plăcea să-ți spun 8
Când te simți pierdut în viață 12
Când pierzi pe cineva drag 22
Când îți vezi doar defectele 34
Când vrei să te dai bătut 44
Când ești bolnav 56
Când cauți fericirea 68
Când ești respins de cei pe care-i iubești 76
Când te grăbești 86
Când ești critic față de cei dragi 98
Când ești furios 106
Când refuzi ajutorul 118
Când te confrunți cu o problemă dificilă 126
Când îți pierzi încrederea în tine 136
Când spui „nu” 146

Când te vezi îmbătrânind 154
Când te desparți de cineva 166
Când iei o decizie importantă 172
Când te simți victima neșansei 178
Când vrei să te adaptezi la schimbare 188
Când trăiești un conflict 198
Goodbye 208

Mulțumiri 217

De ce am scris această carte?

Pe drumul vieții întâlnesc mulți oameni. Lângă mine sunt cei apropiați, oamenii la care țin. Fiind o fire sensibilă, simt când au probleme sau când nu le este bine. Iar asta mă afectează și pe mine, sufăr alături de ei. Așa că vreau să îi ajut. Vreau să fie fericiți.

Pe măsură ce am crescut și am înaintat în vârstă, mi-am dat seama cât de greu este să ajuți și să vorbești despre lucruri importante cu oamenii la care ții. Nu avem timp, nu ne găsim cuvintele, nu avem soluții și, în plus, ei nu sunt întotdeauna pregătiți să asculte. Au impresia că vrem să-i schimbăm, să-i controlăm, să-i dirijăm.

Fie că ești părinte, soț sau soție, frate sau soră, sunt sigur că, mai devreme sau mai târziu, te-ai confruntat cu această situație. Cineva drag ție suferea, lua decizii greșite, rămânea blocat într-o atitudine negativă. Ai vrut să-l ajuți. Erai sincer. Dar a refuzat să te asculte. Ți-a respins sfaturile.

Am scris această carte pentru a fi un mesager, mesagerul celor care doresc să-i ajute pe cei dragi lor, dar nu găsesc cuvintele, timpul sau soluțiile potrivite. În loc să încerci să convingi pe cineva aflat într-o astfel de situație sau să-i dai sfaturi, îți propun să-i oferi această carte. Când va fi pregătit, o va citi și va înțelege.

Poveștile prezentate în această carte au fost, în cea mai mare parte, născocite de autori necunoscuți. Ele au străbătut veacurile, fiind transmise mai departe de povestitori ambulanți și de grioți, asemenea unor semințe duse peste mări de vânt. Au fost transformate, actualizate, modificate, „șlefuite asemenea pietrelor prețioase" de talentul fiecărui povestitor. Le regăsim astăzi în filme, pe internet, pe rețelele de socializare și, desigur, în cartea de față... Aceste povești aparțin umanității. Ele sunt învățături fundamentale pentru a fi fericiți. M-au inspirat mult și pe mine, iar motivul pentru care am ales să le dau o formă și să le adun laolaltă este pentru a ți le transmite ție. E rândul tău acum să le transmiți mai departe, pentru a deveni și tu un înțelept sau un poet...

Această carte este un cadou pe care să ți-l faci ție însuți sau pe care să-l oferi unei persoane dragi.

Ce mi-ar plăcea să-ți spun

Te iubesc și simt pentru tine o afecțiune profundă.
Asta înseamnă că, de fiecare dată când ție nu îți este bine,
nici mie nu îmi este bine; de fiecare dată
când tu te confrunți cu o problemă,
și eu mă confrunt cu o problemă;
de fiecare dată când tu te afli în fața
unei dificultăți, și eu mă aflu în fața unei dificultăți.
Situația ta mă afectează și îmi doresc sincer
să te văd fericit și împlinit în viață.

De fiecare dată când se întâmplă asta, mi-aș dori să te ajut să te simți mai bine, să găsești o soluție, să rezolvi o problemă. Sunt tentat adesea să-ți dau sfaturi, dar nu îndrăznesc. Mi-e teamă să nu greșesc, să nu te rănesc sau să-mi depășesc atribuțiile. Îmi spun că poate tu nu vrei decât să fii ascultat. Mi se întâmplă și să nu am timp, energie sau idei. Sunt atâtea lucruri care se întâmplă în viața ta, lucruri atât de complicate, încât este greu pentru o ființă umană să pretindă că știe să le rezolve pe toate. Ce e de făcut în cazul unor probleme imposibil de rezolvat precum despărțirea, tristețea sau moartea unei ființe dragi? Ce e de făcut? Am un respect profund pentru tine și însemni enorm pentru mine. Pentru că nu vreau să mă amestec în viața ta, să mă ocup de lucruri de care tu nu ai vrea să mă ocup, am hotărât să-ți ofer această carte. A fost scrisă de cineva de o bunătate profundă, care, pentru a o scrie, s-a inspirat din cei mai mari înțelepți din istoria omenirii.

Nu te simți obligat să o citești chiar acum. Așteaptă cu răbdare ziua în care vei considera că părerea unei alte persoane ți-ar putea fi de folos, ziua în care vei considera că ceilalți au, datorită experienței și cunoștințelor lor, înțelepciunea care te poate ajuta. Și atunci, doar atunci, ia această carte și citește-o. Sper să-ți fie de folos și să te inspire.
Îți doresc să fii fericit și împlinit în viață. Îți doresc să fii liber și să-ți împlinești visurile. În această carte se ascund, fără îndoială, unul sau două mijloace pentru a reuși, câteva povești care să-ți lumineze calea, câteva pilde care să te facă să reflectezi și să te ajute. Această carte este o mică cărămidă pe care s-o adaugi la construcția sinelui.

Pe foarte curând, în „viața reală”, pentru a împărtăși clipe de conversație și zâmbete.

Când te simți pierdut în viață

Când te-am întâlnit, păreai să cauți ceva.
Păreai pierdut, erai frământat de întrebări
și procrastinai.
Îți lipsea îndrăzneala. Iată ce mi-ar fi plăcut
să-ți spun, eu, cel care vede în tine
tot ceea ce tu poți
oferi celorlalți și lumii...

Fiecare ființă umană are un destin. Bărbatul sau femeia care nu mai acționează și care este copleșit(ă) de întrebări se află, de fapt, în căutarea propriului destin. Este asemenea fluturelui în stadiul de crisalidă, aflat în transformare. Își caută destinul dincolo de moștenirea pe care a primit-o, dincolo de ceea ce vor să facă din el părinții ori societatea. Îl caută dincolo de temeri, obstacole și greutăți. Caută să scoată la iveală, din adâncul inimii sale, steaua pe care o va arunca apoi spre cer pentru a-i călăuzi calea. La fel și tu ai o misiune fundamentală de îndeplinit. Această misiune trebuie să dea un sens tuturor lucrurilor pe care le faci în viață. Oamenii care își cunosc menirea au încredere în ei. Acționează. Au în interiorul lor ceva, asemenea unei coloane vertebrale, care susține tot ceea ce întreprind. Și nimic nu îi poate face să se clatine sau să se abată de la țelul lor. Căci ei știu motivul pentru care s-au născut și ceea ce justifică trecerea lor pe acest pământ. Știu care este sensul vieții lor.

Într-o țară îndepărtată, o femeie se plimba pe o plajă pustie la apus. Încet-încet, a început să distingă în zare silueta unei fete. S-a apropiat și a observat cum tânăra se tot apleca să ia ceva de jos, pe care apoi îl arunca imediat în apă.

Necontenit, ea se apleca, lua ceva din nisip și îl arunca în ocean. Apropiindu-se și mai mult, femeia a observat că tânăra aduna de fapt stele de mare aduse de flux pe țărm și le arunca, una câte una, înapoi în apă.

Femeia era intrigată. S-a apropiat de tânără și i-a spus:

— Bună, pot să te întreb ceva? Te privesc de ceva vreme și mă întrebam ce faci.

— Arunc înapoi în apă stelele de mare. Știți, acum e refluxul și toate aceste stele de mare au ajuns pe țărm. Dacă nu le arunc înapoi în ocean, vor muri, i-a răspuns tânăra.

Femeia a privit-o nedumerită, apoi a adăugat:

— Dar cred că sunt mii de stele de mare pe plaja asta imensă. Nu le vei putea salva pe toate. Sunt prea multe. Și cred că știi că același fenomen se întâmplă chiar acum și pe alte plaje, în toată țara. Nu înțelegi că nu poți schimba cu nimic destinul acestor stele de mare?

Tânăra a zâmbit. S-a aplecat din nou și a luat o altă stea de mare. A aruncat-o în apă și a spus:

— Pentru asta, totul se schimbă!

Dacă îți cunoști sensul vieții, vei avea mare încredere în ceea ce faci. Niciuna dintre acțiunile tale nu ți se va părea vreodată inutilă. Vei ști ce trebuie să faci și de ce ai ales să faci acel lucru. Și pentru că ai ales să-l faci, vei trăi în armonie cu tine însuți și cu lumea din jur. Oamenii care își cunosc sensul vieții nu se tem de greutăți sau de eșecuri. Pentru că ei se concentrează pe obiectivul lor, iar fiecare acțiune le pare necesară și utilă. Au încredere în ei înșiși.

Într-un univers absurd, există ceva ce nu este absurd: ceea ce putem face pentru ceilalți.

André Malraux

Pentru a-ți găsi sensul vieții, îți propun, dacă ești de acord, să faci acest exercițiu răspunzând la patru întrebări:

- Prima întrebare este: care sunt valorile care mă ghidează în viață?
- A doua întrebare este: de ce am nevoie pentru a fi fericit?
- A treia întrebare este: care este personalitatea mea profundă?
- A patra întrebare este: care sunt talentele mele?

Găsește răspunsul la aceste patru întrebări și sensul vieții tale ți se va dezvălui clar. Vei ști în ce țară ar trebui să trăiești, ce meserie ar trebui să practici, cu cine ar trebui să te căsătorești și care sunt acțiunile pe care ar trebui să le întreprinzi pentru a fi fericit și pentru a-i face fericiți și pe toți oamenii din jurul tău. Nu fi prea nerăbdător. De multe ori este nevoie de timp pentru a găsi răspunsul la fiecare dintre aceste întrebări. Este nevoie de o cunoaștere profundă a sinelui.

Cunoaște-te pe tine însuți.

Socrate

Făcând acest exercițiu, am descoperit într-o zi că două dintre valorile mele fundamentale sunt libertatea și universalismul. Prin toate acțiunile mele devin, cu fiecare zi, mai liber și încerc, în același timp, să schimb lumea, ajutându-i pe oameni să devină mai buni. Din acea zi, am știut cine sunt și care îmi este destinul. Am simțit în mine o mare bucurie și stabilitate.

Dar tu? Care este valoarea, „dorința" care dă sens fiecărei acțiuni pe care o întreprinzi zi de zi?

Să fie oare dorința:

- de a-i conduce pe ceilalți asemenea unui prinț?
- de te bucura de clipa prezentă precum un epicurian?
- de a deveni cel mai bun la un sport, un business sau în domeniul artistic, asemenea unui campion?
- de a schimba lumea asemenea unui profet?
- de a duce mai departe și a apăra tradițiile asemenea unui patriarh?
- de a trăi respectând valorile morale, asemenea unui om cinstit?
- de a înfrunta mereu provocări noi asemenea unui cuceritor?
- de a trăi în siguranță, asemenea unui om liniștit?
- de a face bine în jurul tău, ajutându-i pe ceilalți, asemenea unui înțelept sau unui tămăduitor?
- de a....?

Tu trebuie să descoperi asta...

Care este valoarea oamenilor?

Este ceea ce caută.

Proverb persan

Există chipuri mai frumoase
decât masca ce le acoperă.
Jean-Jacques Rousseau

Pentru a afla de ce ai nevoie ca să fii fericit, poți face un exercițiu. Ia un vas mare și așază-l pe masă. Pune lângă vas cinci pietre mari, un bol plin cu pietricele, o ceașcă cu nisip și un ulcior cu apă. Pietrele mari reprezintă ceea ce este cel mai important pentru tine în viață, pietricelele – lucrurile utile, dar secundare, nisipul – ceea ce îți poate aduce plăcere, dar care, de fapt, este lipsit de importanță, iar apa – ceea ce este inutil.

Distrează-te umplând acest vas mare. Îți vei da seama că, dacă vrei să îl umpli în întregime, trebuie neapărat să începi cu pietrele mari, apoi să pui pietricelele, apoi nisipul și, la urmă, apa. Dacă procedezi invers, nu vei mai putea umple vasul.

- Care sunt pietrele tale mari (ceea ce este indispensabil pentru fericirea ta)?
- Care sunt pietricelele tale (ceea ce este util pentru fericirea ta, însă nu indispensabil)?
- Ce reprezintă nisipul în viața ta (ceea ce este lipsit de importanță)?
- Ce reprezintă apa (ceea ce este inutil)?

Răspunzând la aceste patru întrebări, vei ști ceea ce este cu adevărat important pentru tine și vei face alegerile potrivite pentru viitorul tău.

Acum că știi ce este cu adevărat important pentru tine, trebuie să-ți cunoști personalitatea profundă. Personalitatea ta profundă este ceea ce se află în adâncul ființei tale. Este ceea ce erai înainte ca lumea să te învețe să porți o mască. Personalitatea ta profundă corespunde felului în care ai gândi și te-ai comporta dacă ai putea face tot ce îți dorești, exact așa cum îți dorești. Atunci ai trăi în armonie cu lumea.
Cunoscându-ți personalitatea profundă, poți afla în ce țară ar trebui să trăiești, ce meserie ar trebui să practici, cu cine ar trebui să te căsătorești și multe alte lucruri. Atunci vei fi în măsură să faci alegerile corecte. Nu mai faci alegeri pentru a fi plăcut, iubit sau apreciat de ceilalți, nici pentru a nu mai fi judecat de ceilalți. Alegi să faci acele lucruri pentru că sunt bune pentru tine, pentru că îți fac plăcere și îți dau o stare de bine și pentru că sunt în armonie cu eul tău interior.

Ultimul lucru pe care trebuie să-l descoperi sunt harurile tale. Harurile sunt talentele tale. Fiecare om are un har pe care trebuie să și-l descopere. Unii sunt talentați la desen, alții la muzică, alții la meșterit, alții la organizare, alții la conversații etc. Un har se ascunde adesea în spatele unui defect. Harurile te fac deosebit și unic. Dacă ai un defect major, atunci acolo se ascunde, fără îndoială, cea mai mare calitate a ta. Rămâne să descoperi ce ai putea face cu el pentru a-i ajuta pe ceilalți și a te face folositor. Harurile tale sunt făcute pentru a crea ceva ce va fi oferit celorlalți. În felul acesta, nu vei face decât să dai mai departe celorlalți oameni ceea ce ți-a oferit natura din abundență. Un vorbăreț poate vorbi ore în șir, un pictor poate desena ore în șir, un organizator poate face ordine ore în șir. Când îți folosești harurile, nu ești niciodată obosit. Ești inepuizabil. Îți face plăcere ceea ce faci, iar acțiunea îți aduce în schimb multă satisfacție.

Sensul vieții este să-ți găsești harul.
Scopul vieții este să-l împarți cu ceilalți.
William Shakespeare

„Când am mers la școală,
am fost întrebat ce vreau
să fiu când voi fi mare.
Am răspuns: Fericit.
Ceilalți mi-au spus că
nu am înțeles întrebarea,
iar eu le-am răspuns
că ei nu înțeleseseră viața.”

John Lennon

Când te vei cunoaște mai bine pe tine însuți, vei ști ce sens vrei să dai vieții. Îți vei cunoaște nevoile fundamentale, personalitatea profundă, precum și harurile. Atunci vei ști care este locul tău în lume. Acest loc este cel care îi permite ființei tale lăuntrice să trăiască în armonie cu mediul tău exterior. Acest loc îți permite să dobândești fericirea și bucuria și, în același timp, să le aduci bucurie și fericire celorlalți. A găsi acest loc este un mare noroc.

Această întâmplare s-a petrecut cu mult timp în urmă, pe vremea când se construiau edificii atât de mari încât nu era de ajuns o viață de om pentru a le finaliza. Pentru ca aceste construcții să poată fi duse la bun sfârșit, a fost numit un maestru arhitect însărcinat cu instruirea ucenicilor care urmau să preia, după moartea acestuia, greaua misiune de a continua construcția. Considerând că ucenicia discipolilor săi este aproape încheiată, maestrul i-a trimis în cariere pentru a le evalua practicile și cunoștințele în arta cioplirii pietrelor și a blocurilor de piatră. I-a lăsat să lucreze singuri timp de câteva săptămâni, înainte de a le face o vizită pentru a le evalua capacitățile și talentele.

Apropiindu-se de unul dintre ei, maestrul l-a întrebat:

— Spune-mi, dragul meu ucenic, ce faci tu aici?

Ucenicul a ridicat capul și i-a aruncat o privire sumbră maestrului. Părea foarte nemulțumit de soarta lui și de munca grea pe care o avea de făcut:

— Maestre, știți bine că cioplesc din greu pietre întreaga zi și că sunt doar un cioplitor de piatră. Maestrul și-a continuat inspecția și a zărit un al doilea ucenic care cioplea piatra:

— Spune-mi, dragul meu ucenic, ce faci tu aici?

Ucenicul s-a ridicat în picioare și i-a răspuns respectuos:

— Maestre, mă străduiesc în fiecare zi să cioplesc piatra și să pun în practică învățăturile pe care mi le-ați transmis.

Maestrul a zâmbit... l-a încurajat pe ucenic să-și continue munca și a mers mai departe. Deodată, privirea i-a fost atrasă de un al treilea ucenic. Acesta părea extrem de concentrat pe sarcina sa. Părea cu totul absorbit de ea. Apropiindu-se de el, maestrul l-a văzut cum, după ce cioplise piatra, o șlefuia cu drag.

L-a întrebat:

— Spune-mi, dragul meu ucenic, ce faci tu aici?

Ucenicul s-a ridicat și, ținând în mâini piatra din fața lui, i-a răspuns, cu vocea tremurând de emoție:

— Maestre, construiesc o catedrală.